

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců, JUDr. Petra Průchy, JUDr. Lenky Matyášové JUDr. Marie Turkové JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **A. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2006, č. j. 65 Az 2/2005 - 49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou dne 3. 5. 2006 osobně u Krajského soudu v Ostravě se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhala zrušení rozsudku uvedeného soudu ze dne 27. 3. 2006, č. j. 65 Az 2/2005 - 49, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2004, č. j. OAM-3552/VL-20-19-2004, o neudělení azylu z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že napadený rozsudek byl stěžovatelce (jejímu zástupci advokátu JUDr. Ivo Adámkovi) doručen do vlastních rukou dne 3. 4. 2006 (v pondělí), což potvrdil vlastnoručním podpisem, jak vyplývá z připojené doručky založené ve spisu. Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu, počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující

její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak. Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty, podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., nejbližší následující pracovní den.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovatelce (jejímu zástupci) do vlastních rukou doručen v pondělí dne 3. 4. 2006. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 4. 4. 2006 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a poslední den lhůty připadl na pondělí 17. 4. 2006, což byl svátek, a proto se v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. posledním dnem lhůty stalo úterý 18. 4. 2006. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 18. 4. 2006 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Ostravě až dne 3. 5. 2006.

Z výše uvedeného tedy zcela jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 3. 2006, č. j. 65 Az 2/2005 - 49, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., protože lhůta pro podání kasační stížnosti byla zmeškána.

Stěžovatelka požádala o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Za situace, kdy byla kasační stížnost opožděná, se Krajský soud v Ostravě, jemuž v rámci úkonů po podání kasační stížnosti (§ 108 s. ř. s.) příslušelo o této věci rozhodovat, tímto návrhem pro nadbytečnost zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

Současně stěžovatelka v kasační stížnosti navrhovala, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se obdobně jako u předchozího požadavku krajský soud, tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. listopadu 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu